

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/791/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214204501
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3214204501.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Mikláňkovej v právnej veci navrhovateľa: COFIDIS, a.s., IČO: 36 816 337, Suché mýto 1, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária Antovszká, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Bárdošova 2/A, IČO: 36 866 881, proti odporcovi: T. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. Q. nad Q., t. č. bytom F. XX, o zaplatenie 672,73 eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 18. júna 2015, č. k. 5C/91/2014-65, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým uplatnil proti odporcovi nárok na zaplatenie sumy 672,73 eur, ktorá pozostáva z úveru vo výške 597,57 eur, úroku za poskytnutie úveru vo výške 70 eur a z poplatkov z omeškania so splácaním úveru vo výške 5,16 eur. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že dňa 21.05.2008 uzavrel ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere č. 70146421, na základe ktorej poskytol odporcovi úverový limit vo výške 996 eur. Odporca sa zaviazal zaplatiť okrem úverovej istiny aj úroky vo výške 2,14% mesačne a poistné za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,65% aktuálneho dlhu za každé poistné obdobie - jeden mesiac. Podľa všeobecných obchodných podmienok je veriteľ oprávnený v prípade omeškania dlžníka žiadať poplatok z omeškania vo výške 8% z každej minimálnej splátky úveru, s ktorou sa dlžník ocitol v omeškaní viac ako 15 dní. Odporca uhradil 2.070,41 eur a žiadnu ďalšiu splátku neuhradil. Odporca sa k návrhu nevyjadril. Okresný súd rozhodol vo veci bez jeho prejednávania na pojednávaní podľa § 115a ods. 2 O.s.p., keďže išlo o drobný spor a na základe listinných dôkazov, ktoré produkoval navrhovateľ. Z dokazovania zistil, že dňa 21.05.2008 bola medzi účastníkmi konania uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. 70146421, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver s limitom 30.000 Sk (995,82 eur). V zmluve absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Odporca vyčerpal z úveru 1.108,97 eur a navrhovateľovi uhradil 2.070,41 eur.

Okresný súd aplikoval na svoje skutkové zistenia ustanovenia § 2 písm. b), § 3 ods. 1 a 2 a § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 288/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a dospel k právnomu záveru, že uplatnený nárok navrhovateľa nie je oprávnený, pretože v zmluve absentuje ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporca bol tak povinný vrátiť navrhovateľovi iba istinu úveru. Odporca z úveru čerpal 1.108,97 eur a celkom splatil 2.070,41 eur, teda viac, než bol povinný zaplatiť. Navrhovateľ aj bez právneho dôvodu započítal platby odporcu na úroky a poplatky a žiadal ďalšie poplatky a úroky. Všetky platby odporcu je potrebné započítať na istinu, čím bola táto

celá splatená. Okresný súd ďalej konštatoval, že v zmluve dojednané poplatky z omeškania nemajú oporu v zákone, sú s ním v rozpore, a preto sú neplatné. Poplatky z omeškania sú sankciou iba v prípade omeškania nájomcu bytu s platením nájomného alebo úhradou za plnenie poskytované s užívaním bytu. Akcentoval, že ustanovenie § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch jasne a zrozumiteľne zaviedlo náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané podľa údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Náležitosť RPMN tak mala a mohla byť v zmluve uvedená, keď navrhovateľ mal vychádzať z údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy.

Úspešnému odporcovi náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. nepriznal, keďže si ju neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku navrhovateľ podal včas odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Súčasne uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Deklaroval uplatnenie odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) a § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. Vo svojom odvolaní namietal záver okresného súdu, že zmluva o úvere neobsahovala náležitosť podľa ust. § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (rozumej zákona o spotrebiteľskom úvere). Domnieva sa, že na predmetnú revolvingovú zmluvu nemožno aplikovať ustanovenia ZoSÚ, ale predmetná zmluva vyžadovanú podmienku spĺňa. V zmluve je upravené, že priemerná ročná percentuálna miera nákladov sa určuje podľa článku 5.4 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú nedeliteľnou súčasťou zmluvy. V zmysle článku 5.4 VOP ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľa súvisiacich s týmto úverom je sadzba, ktorá sa počíta na základe hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. V príklade nákladov a splátok je uvedená presná výška RPMN. V zmysle článku 5.4 VOP ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľa súvisiacich s týmto úverom je sadzba, ktorá sa počíta na základe hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru podľa vzorca uvedeného v Sadzobníku poplatkov veriteľa, ktorý je súčasťou zmluvy o úvere. Prílohou č. 4 je formulár o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere, ktorý je taktiež neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Formulár o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere v bode 3 výslovne zakotvuje, že ročná percentuálna miera nákladov vyplývajúca z návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 29%. Ustanovenie § 273 Občianskeho zákonníka stanovuje, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Táto zákonom stanovená podmienka bola splnená, keďže Všeobecné podmienky poskytnutia úveru sú vytlačené na druhej strane zmluvy revolvingovom úvere č. 70146421 a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť spolu s formulárom o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 3 ods. 6 prvá veta ZoSÚ platí, že ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, a o postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov ručiť ako tak dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky za obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné. To však už dobre nie je možné v priebehu revolvingu, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Uvedený záver je ešte zvýraznený skutočnosťou, že dlžníkovi je umožnené splácať poskytnutý úver splátkami akejkoľvek výšky za predpokladu, že táto je vyššia ako minimálna účastníkmi dohodnutá splátka. Odporca svojim podpisom zmluvy potvrdil, že vzal na vedomie, že Všeobecné obchodné podmienky a ostatné prílohy sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, potvrdil, že sa s nimi riadne oboznámil, považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Vzhľadom na to, že odporca si svoju povinnosť splácať poskytnutý úver minimálnymi mesačnými splátkami nespĺnil, čím závažne porušil ustanovenia zmluvy o úvere, navrhovateľ v súlade s článkom 8. bodu 4 VOP odstúpil dňa 06.08.2014 listom od zmluvy a odporcu vyzval na úhradu nesplateného úveru. V zmysle čl. 7. bodu 2 VOP si navrhovateľ uplatňoval v návrhu na začatie konania poplatok z omeškania vo výške 8% z každej minimálnej mesačnej splátky úveru, s ktorou sa odporca dostal do omeškania o viac ako 15 dní. Odporca si svoju povinnosť splácať úver v súlade s čl. 4. bodu 1 t. j. platiť minimálne splátky úveru riadne a včas nespĺnil a navrhovateľovi vznikol oprávnený nárok aj na zaplatenie poplatku z omeškania. Podanou žalobou sa dôvodne domáhal voči odporcovi zaplatenia uvedeného poplatku za omeškanie so splácaním úveru. V zmysle čl. 7.2 VOP v prípade omeškania odporcu s úhradou minimálnej splátky úveru je navrhovateľ oprávnený žiadať

od odporcu a odporca je povinný uhradiť poplatok za omeškanie vo výške 8% z každej minimálnej splátky úveru, s ktorou sa odporca ocitol v omeškaní o viac ako 15 dní. Z uvedeného vyplýva, že napríklad ak bola očakávaná mesačná splátka k 31.10.2008 vo výške 82,78 eur a odporcovia sa s jej úhradou dostali do omeškania o viac ako 15 dní, navrhovateľ si účtoval poplatok z omeškania vo výške 8% z minimálnej splátky úveru, teda zo sumy 39,8 eur ($39,80 \times 8 / 100 = 3,18$ eur-obdobie 10/2008 podľa úverového účtu klienta). Podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva. V tomto prípade poplatok z omeškania vo výške 8% z každej minimálnej splátky úveru, s ktorou sa odporca ocitol v omeškaní o viac ako 15 dní, je v súlade s citovaným ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, na základe čoho si navrhovateľ sumu rovnajúcu sa poplatku z omeškania vo výške 5,16 eur uplatnil dôvodne a má nárok na jeho zaplatenie. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku SR alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré SR ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu teda predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa táto ochrana v zákonom predpokladanej kvalite poskytne. Okresný súd svojim rozhodnutím zasiahol do základného práva žalobcu garantovaného Ústavou SR, právo na súdnu ochranu, nakoľko mal za to, že rozsudkom nesprávne posúdil prejednávanú vec.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

Preskúmaním veci krajský súd dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu vychádza zo správnych skutkových a právnych záverov, jeho odôvodnenie zodpovedá kritériám v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., je správne, úplné a presvedčivé, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. na dôvody rozsudku okresného súdu poukazuje, keďže sa s nimi stotožnil. Súčasne považuje za potrebné k odvolacím námietkam navrhovateľa uviesť nasledovné:

Je nepochybné a účastníkmi nenamietané, že v prejednáwanej veci bol zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 21.05.2008 založený spotrebiteľský právny vzťah, ktorého obsah sa spravoval zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda lex specialis. Nejde o obchodnoprávny vzťah založený zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a mali by sa aplikovať na jej obsah obchodnoprávne inštitúty, ako sa domnieva navrhovateľ.

Úprava náležitostí spotrebiteľského úveru podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. má za cieľ zabezpečiť ochranu spotrebiteľa a sankciou za nedodržanie obligatórnych náležitostí zmluvy je to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Obligátnou náležitosťou je podľa § 4 ods. 2 písm. j) uvedeného zákona aj údaj o RPMN.

V prípade revolvingového úveru, ako správne uviedol okresný súd, mala zmluva obsahovať údaj o RPMN podľa podmienok platných v čase uzavretia zmluvy a dojednaním podmienok jej prípadných zmien.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukázal na VOP, v ktorých je údaj RPMN uvedený a VOP sú súčasťou zmluvy o úvere, k tomu je potrebné uviesť, že VOP v danom prípade sú spracované netransparentne, malým písmom, s odkazom na ďalší dokument „tzv. Príklad nákladov a splátok úveru“, ktorý podľa bodu 5.4. je 12% násobkom mesačnej úrokovej miery uvedenej v zmluve o úvere. V zmluve o úvere je pritom takmer nečitateľným písmom uvedená úroková miera 2,14% mesačne. Takto uvedené údaje sú jednak nečitateľné a neobsahujú transparentne „cenu úveru“, ktorá je pre spotrebiteľa potrebná na porovnanie a ekonomicky výhodnejšie rozhodnutie, od ktorých subjektov požiadajú o úver. Zmyslom a

účelom tohto údaju v úverovej zmluve je preto poskytnutie transparentnej informácie spotrebiteľovi, ale má zmysel aj z hľadiska ochrany podnikateľského prostredia a konkurencie pred takýmito praktikami.

Okresný súd preto správne považoval poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový, keďže úverová zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. j) cit. zákona.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že navrhovateľ v konaní neprodukoval žiadny listinný dôkaz o tom, že s odporcom uzavrel písomne aj zmenu zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorej sa úverový limit zvýšil, keď v zmysle predloženej zmluvy bol úverový limit iba 30.000 Sk (995,82 eur). Pokiaľ odporca čerpal aj nad uvedenú sumu, potom už by šlo o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia na základe plnenia bez právneho dôvodu (§ 451 Občianskeho zákonníka).

V každom prípade, vzhľadom na preukázané čerpanie finančných prostriedkov vo výške 1.108,97 eur a odporcom uhradenú sumu 2.070,41 eur, keď navrhovateľov nárok predstavuje len sumu, ktorú odporcovi poskytol, potom uplatnený nárok nemôže požívať súdnu ochranu a okresný súd ho správne zamietol. Správne rozhodol okresný súd aj o príslušenstve uplatneného nároku, ktoré v danej veci navrhovateľ uplatnil ako poplatok z omeškania. Poplatok z omeškania je sankciou v prípade omeškania nájomcu s platením nájomného resp. preddavkov za služby spojené s užívaním bytu (§ 697 Občianskeho zákonníka). Poplatok z omeškania je preto v danej veci v rozpore so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), preto tento nárok nie je tiež oprávnený.

Z dôvodov uvedených vyššie, je rozsudok okresného súdu správny a zákonný, a preto ho bolo potrebné potvrdiť.

Úspešný odporca v odvolacom konaní náhradu trov nežiadal, preto podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 mu táto náhrada nebola priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .